

Dispozitivul

Articolul 10 din Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare trebuie interpretat în sensul că nu este de natură să se opună unei reglementări naționale care permite informarea publicului prin menționarea numelui produsului alimentar, precum și a celui al întreprinderii sub al cărei nume sau nume comercial a fost fabricat, prelucrat sau distribuit produsul, în situația în care un astfel de produs, deși nu este dăunător sănătății, nu este adecvat consumului uman. Articolul 17 alineatul (2) al doilea paragraf din regulamentul menționat trebuie interpretat în sensul că permite, în împrejurări precum cele din cauza principală, ca autoritățile naționale să adreseze o astfel de informare publicului, cu respectarea cerințelor prevăzute la articolul 7 din Regulamentul (CE) nr. 882/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind controalele oficiale efectuate pentru a asigura verificarea conformității cu legislația privind hrana pentru animale și produsele alimentare și cu normele de sănătate animală și de bunăstare a animalelor.

(¹) JO C 98, 31.3.2012.

Hotărârea Curții (Camera a treia) din 11 aprilie 2013 (cerere de decizie preliminară formulată de Bundesgerichtshof — Germania) — Land Berlin/Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

(Cauza C-645/11) (¹)

[Regulamentul (CE) nr. 44/2001 — Articolul 1 alineatul (1) și articolul 6 punctul 1 — Noțiunea „materie civilă și comercială” — Plată nedatorată efectuată de o entitate statală — Cerere de restituire a acestei plăți în cadrul unei acțiuni în justiție — Stabilirea instanței competente în caz de conexitate — Legătură strânsă între cereri — Pârât domiciliat într-un stat terț]

(2013/C 156/16)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesgerichtshof

Părțile din procedura principală

Reclamant: Land Berlin

Pârâți: Ellen Mirjam Sapir, Michael J Busse, Mirjam M Birgansky, Gideon Rumney, Benjamin Ben-Zadok, Hedda Brown

Obiectul

Cerere de decizie preliminară — Bundesgerichtshof — Interpretarea articolului 1 alineatul (1) și a articolului 6 punctul 1

din Regulamentului (CE) nr. 44/2001 din 22 decembrie 2000 al Consiliului privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (JO 2001, L 12, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 3, p. 74) — Noțiunea „materie civilă și comercială” — Includerea sau neincluderea unei acțiuni în restituire pentru plata efectuată din eroare de către o entitate statală în cadrul unei proceduri administrative de reparare a unui prejudiciu cauzat de regimul nazist

Dispozitivul

1. Articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001 al Consiliului din 22 decembrie 2000 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială trebuie interpretat în sensul că noțiunea „materie civilă și comercială” include o acțiune în restituirea unei plăți nedatorate în cazul în care un organism public, căruia o autoritate instituită printr-o lege de reparare a prejudiciilor create ca urmare a persecuțiilor exercitate de un regim totalitar i-a impus să plătească unei persoane prejudiciate, cu titlu de reparație, o parte din suma obținută din vânzarea unui imobil, a virat acestei persoane, din eroare, întregul quantum al prețului de vânzare și, ulterior, solicită în justiție restituirea plății nedatorate.
2. Articolul 6 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că există o legătură strânsă, în sensul acestei dispoziții, între cererile formulate împotriva mai multor pârâți domiciliați pe teritoriul altor state membre în cazul în care aceștia, în împrejurări precum cele din cauza principală, invocă drepturi la reparație suplimentare cu privire la care este necesar să se pronunțe o soluție unitară.
3. Articolul 6 punctul 1 din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că nu se poate aplica unor pârâți care nu au domiciliul pe teritoriul unui stat membru atunci când aceștia sunt chemați în judecată în cadrul unei acțiuni formulate împotriva mai multor pârâți printre care se află și persoane cu domiciliul în Uniunea Europeană.

(¹) JO C 80, 17.3.2012.

Hotărârea Curții (Camera a șaptea) din 11 aprilie 2013 — Mindo Srl/Comisia Europeană

(Cauza C-652/11) (¹)

(Recurs — Concurență — Înțelegere — Piața italiană a achiziției și a primei procesări a tutunului brut — Plata amenzii de către codebitorul solidar — Interesul de a exercita acțiunea — Sarcina probei)

(2013/C 156/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurentă: Mindo Srl (reprezentanți: G. Mastrantonio, C. Osti și A. Prastaro, avvocati)